

Být učedníkem Ježíše Krista neznamená dělat něco jen jednou za týden nebo jednou za den. Znamená to dělat něco stále a napořád.

Pánův slib daný Jeho opravdovým nositelům kněžství je natolik majestátní, že jej lze jen stěží pochopit.

Ti, kteří jsou věrní Aronovu a Melchisedechovu kněžství a zvelebují svá povolání, jsou „[posvěceni] Duchem k obnovení těla svého“. Tudíž vše, co má náš Otec, jim bude dáno.¹⁰

Svědčím o tom, že očišťující moc Usmíření Ježíše Krista a proměňující moc Ducha Svatého dokáží uzdravit a zachránit celé lidstvo. Je naší výsadou, naší posvátnou povinností a naší radostí uposlechnout Spasitelova volání a následovat Ho s ochotnou myslí a s celým úmyslem srdce. Setřesme „řetězy, jimiž [jsme] spoutáni, a [vyjděme] z mrákoty a [povstaňme] z prachu“.¹¹

Budme bdělí a neznavení konáním dobra, neboť klademe „základ velkého díla“,¹² kterým je připravit vše na návrat Spasitele. Bratří, když přidáme světlo svého příkladu jako svědectví o nádhře a moci znovuzřízené pravdy, tak znovuzřízení neprospíme. O tom svědčím a zanechávám vám své požehnání v posvátném jménu našeho Mistra, Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Viz Martin Luther King Jr., „Don't Sleep Through the Revolution“ (1966 Ware Lecture, Unitarian Universalist Association General Assembly, Hollywood, Florida, May 18, 1966).
2. Články víry 1:9.
3. Viz blog.oxforddictionaries.com/press-releases/oxford-dictionaries-word-of-the-year-2013.
4. 2. Nefi 26:29.
5. Marek 8:34–35.
6. 3. Nefi 12:29.
7. Viz například lds.org/topics/addiction.
8. Matouš 22:37–39.
9. Efezským 5:14.
10. Viz Nauka a smlouvy 84:33, 38.
11. 2. Nefi 1:23.
12. Viz Nauka a smlouvy 64:33.

President Henry B. Eyring

První rádce v Prvním předsednictvu

Muž s kněžstvím

Můžete být vzorem skvělým, průměrným, či vzorem špatným. Můžete si myslet, že na tom nezáleží, ale Pánu na tom záleží.

Všichni máme nějaké hrdiny, zvláště jako děti. Narodil jsem se a vyrůstal v Princetonu v New Jersey ve Spojených státech. Nejslavnější sportovní týmy poblíž našeho bydliště měly svou základnu v New Yorku. V těch dávných dobách tam sídlily tři profesionální baseballové týmy – Brooklyn Dodgers, New York Giants a New York Yankees. Ještě blíže od nás byla Filadelfie, která byla domovem baseballových týmů Athletics a Phillies. V těchto týmech bylo mnoho potenciálních baseballových hrdinů.

Mým baseballovým hrdinou se stal Joe DiMaggio, který hrál za New York Yankees. Když jsme s bratry a kamarády hráli baseball na školním hřišti vedle našeho domu, snažil jsem se máchnout pálkou tak, jak jsem myslel,

že to dělá Joe DiMaggio. To bylo v době, kdy ještě nebyla televize (toto je příběh z prehistorie), a tak jsem jeho máchnutí mohl kopírovat jen z fotografií v novinách.

Když jsem dospíval, otec mě jednou vzal na stadion Yankeeů. To bylo jedinkrát, kdy jsem viděl Joea DiMaggia hrát. V duchu vidím, jako bych tam byl, jak máchl pálkou a jak bílý baseballový míček letí přímo mezi diváky za hřištěm.

Mé baseballové dovednosti se nikdy nepřiblížily dovednostem mého hrdiny z dětství. Ale když se mi párkrát podařilo trefit míček dobře, snažil jsem se při tom co nejlépe napodobit jeho silné máchnutí.

Když si vybereme hrdiny, začínáme vědomě i nevědomě napodobovat to, co na nich nejvíce obdivujeme.

Moji moudří rodiče mi naštěstí přivedli v dětství do cesty velké hrdiny. Tatínek mě vzal jen jednou na stadion Yankeeů, abych viděl hrát svého baseballového hrdinu, ale každou neděli mě nechal sledovat jednoho muže s kněžstvím, z něhož se stal hrdina. Tento hrdina ovlivnil můj život. Tatínek byl presidentem malé odbočky, která se scházela u nás doma. Mimochodem, když jste v neděli ráno sešli do přízemí, byli jste na shromáždění. Do naší odbočky nikdy nechodilo víc než 30 lidí.

Jeden mladý muž k nám na shromáždění vozil svou maminku, ale nikdy nešel dál. Nebyl členem. A právě tatínkovi, který za ním šel k autu, se podařilo pozvat ho k nám. Dal se pokřtít a stal se mým prvním a jediným vedoucím v Aronově kněžství. Stal se mým kněžským hrdinou. Dosud si vzpomínám na dřevěnou sošku, kterou mi dal za odměnu, když jsme dořezali dříví pro jednu vdovu. Kdykoli oprávněně chválím nějakého služebníka Božího, snažím se být jako on.

V oné malé odbočce Církve jsem měl ještě dalšího hrdinu. Byl to příslušník námořní pěchoty, který přicházel na shromáždění v zelené mariňácké uniformě. Bylo to v době

války, což z něj samo o sobě udělalo mého hrdinu. Námořní pěchota ho vyslala na Princetonskou univerzitu, aby si doplnil vzdělání. Mnohem více než jeho vojenskou uniformu jsem však sledoval jeho samotného, jak hraje na Palmerově stadionu jako kapitán týmu amerického fotbalu Princetonské univerzity. Viděl jsem ho hrát v univerzitním basketbalovém týmu a také jsem ho sledoval, jak hraje coby hvězdný chytač v baseballovém týmu.

Ale co více, přišel k nám domů i v týdně a ukázal mi, jak dát koš levou i pravou rukou. Řekl mi, že to budu muset umět, protože jednoho dne budu hrát basketbal ve skvělých týmech. Tehdy jsem si to neuvědomoval, ale celá ta léta byl pro mě vzorem opravdového muže s kněžstvím.

Každý z vás bude vzorem muže s kněžstvím, ať již si to přejete, či nikoli. Když jste přijali kněžství, stali jste se zapálenou svící. Pán vás postavil na svícen, abyste osvětlovali cestu všem, kteří jsou kolem vás. To platí obzvláště pro bratry ve vašem kněžském kvoru. Můžete být vzorem skvělým, průměrným, či vzorem špatným. Můžete si myslet, že na tom nezáleží, ale Pánu na tom záleží. Vyjádřil to takto:

„Vy jste světlo světa. Nemůžeť město na hoře ležící skryto býti.

Aniž rozsvěcují svíce a stavějí ji pod kbelec, ale na svícen; i svítí všechněm, kteříž jsou v domě.

Tak světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.“¹

Sám jsem byl požehnan díky příkladu skvělých nositelů kněžství v kvorech, v nichž jsem měl to štěstí sloužit. I vy můžete udělat to, co udělali oni pro mě, tím, že budete příkladem, který mohou druzí následovat.

U nositelů kněžství, kteří jsou mými hrdiny, jsem si všiml tří společných vlastností. Jednou z nich je vzor modlitby, druhou je zvyk sloužit a třetí je skálopevné rozhodnutí být čestný.

My všichni se modlíme, ale nositel kněžství, kterým chcete být, se modlí často a s opravdovým záměrem. Večer pokleknete a poděkujete Bohu za požehnaní, kterých se vám onoho dne dostalo. Poděkujete Mu za rodiče, za učitele i za velké příklady, které můžete následovat. V modlitbách konkrétně uvedete, kdo a jak požehnal během onoho dne vašemu životu. To bude vyžadovat trochu více než jen

pár minut a více než jen pár myšlenek. Překvapí vás to a změní.

Když se budete modlit o odpuštění, zjistíte, že i vy odpouštíte druhým. Když budete Bohu děkovat za Jeho laskavost, budete jmenovitě myslet i na ty, kteří potřebují laskavost vaši. A i tento zážitek vás každý den překvapí a časem vás to změní.

Jedním ze způsobů, jak vás takto upřímná modlitba změní, je to, a to vám slibuji, že pocítíte, že jste opravdu dítětem Božím. A když budete vědět, že jste dítě Boží, budete také vědět, že toho od vás Bůh hodně očekává. A protože jste Jeho dítě, bude od vás očekávat, že se budete řídit Jeho učením a učením Jeho drahého Syna, Ježíše Krista. Bude od vás očekávat, že budete štedří a laskaví k druhým. Bude zklamaný, budete-li pyšní a sebestřední. Požehná vám, abyste měli touhu dávat přednost zájmům druhých před vlastními.

Někteří z vás již jsou vzorem nesobecké kněžské služby. Po celém světě nositelé kněžství přicházejí ještě před rozbřeskem do chrámu. A někteří slouží ještě dlouho po západu slunce. Za tuto oběť v podobě času a úsilí nezískávají na tomto světě žádné uznání ani potlesk veřejnosti. Byl jsem v chrámu s mladými lidmi, kteří sloužili těm v duchovním světě, kteří nemohou získat chrámová požehnání sami pro sebe.

Když ve tváři těch, kteří tam slouží brzy ráno i pozdě večer, vidím štěstí namísto únavy, uvědomuji si, že v tomto životě získávají za tento druh nesobecké kněžské služby velké odměny, avšak toto je jen předobraz radosti, kterou budou jednou pocítovat s těmi, kterým sloužili v duchovním světě.

Totéž štěstí vidám ve tváři těch, kteří druhým vyprávějí o požehnáních plynoucích z členství v království

Božím. Zním jednoho presidenta odbočky, který téměř každý den přivádí někoho k misionářům, aby ho učili. On sám před pouhými několika měsíci ani nebyl členem Církve. Nyní díky němu misionáři učí a odbočka roste v počtu i v síle. Ale co více, je světlem pro druhé, kteří otevírají ústa a urychlují Pánovo shromažďování dětí Nebeského Otce.

Když se budete modlit a sloužit druhým, vaše poznání, že jste dítětem Božím, a vaše pocity vůči Němu se prohloubí. Budete si ve větší míře vědomi toho, že Bůh je zarmoucen, když se chováte jakkoli nečestně. Budete odhodlaněji dodržovat slovo, které jste dali Bohu i druhým. Budete dávat větší pozor na to, abyste nevzali něco, co vám nepatří. Budete poctivější ke svému zaměstnavateli. Budete odhodlanější být všude včas a vykonat každý úkol, který vám Pán dal a který jste přijali.

Než aby děti v rodinách, které jste povoláni učit, přemýšlely, zda jejich domácí učitelé přijdou, budou se nedočkavě těšit na vaši návštěvu. Moje děti měly takové požehnání. Když vyrůstaly, měly kněžské hrdiny, kteří jim pomáhali nastoupit na jejich vlastní cestu ve službě Pánu. Tento požehnaný příklad se nyní předává dál na třetí generaci.

Svým poselstvím bych také rád vyjádřil vděčnost.

Děkuji vám za vaše modlitby. Děkuji vám, že poklekáte s vědomím, že neznáte všechny odpovědi. Modlíte se k Bohu nebes, abyste Mu vyjádřili vděčnost a přivolali na svůj život a na svou rodinu požehnání. Děkuji vám za službu druhým a za chvíle, kdy jste za svou službu nepocítovali potřebu žádného uznání.

Přijali jsme Pánovo varování, že pokud na tomto světě usilujeme o uznání za svou službu, může nás to připravit

o požehnání ještě větší. Jistě si vzpomenete na tato slova:

„Pilně se varujte, abyste almužny své nedávali před lidmi, proto abyste vidíni byli od nich, jinak nebudete mít odplaty u Otce svého, kterýž jest v nebesích.

Protož když dáváš almužnu, netrhub před sebou, jako pokrytci činí v školách a na ryncích, aby chváleni byli od lidí. Amen pravím vám, majít odplatu svou. Amen pravím vám, vzalít jsou odplatu svou.

Ale ty když almužnu dáváš, nechť neví levice tvá, co činí pravice tvá,

Aby almužna tvá byla v skrytě, Otec pak tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě zjevně.“²

Pro ty, kteří jsou mými vzory skvělých nositelů kněžství, není lehké rozpoznat, že mají hrdinské vlastnosti. Ve skutečnosti se zdá, že je pro ně těžké vidět to, co na nich tak obdivuji. Zmínil jsem se, že můj otec byl věrným presidentem jedné malé odbočky Církve v New Jersey. Později byl členem generální komise Nedělní školy Církve. Přesto si dnes dávám pozor, abych o jeho kněžské službě mluvil skromně, protože on skromný byl.

Totéž platí i pro onoho příslušníka námořní pěchoty, který byl hrdinou mého dětství. Nikdy mi nevyprávěl

o své kněžské službě či o dosažených úspěších. Zkrátka jen sloužil. O jeho věrnosti jsem se dozvěděl od ostatních. Nevím, zda v sobě vůbec viděl ony vlastnosti, které jsem obdivoval.

A tak se má rada vám, kteří chcete žehnat svým kněžstvím druhým, týká vašeho života, který je skrytý před všemi kromě Boha.

Modlete se k Němu. Děkujte Mu za vše, co je ve vašem životě dobré. Požádejte Ho, aby vám dal poznat, které jedince vám přivedl do cesty, abyste jim sloužili. Poproste Ho, aby vám pomohl tuto službu poskytnout. Modlete se, abyste dokázali odpustit a aby vám mohlo být odpuštěno. A pak jim služte, mějte je rádi a odpouštějte jim.

A především pamatujte na to, že ze vší služby, kterou jim můžete dát, není žádná důležitější než ta, když pomůžete lidem rozhodnout se, že se stanou způsobilými pro věčný život. Bůh nám dal svrchované pokyny, jak kněžství používat. On sám je toho dokonalým příkladem. Toto je příklad, který do určité malé míry vidíme v Jeho nejlepších smrtelných služebnících:

„A Pán Bůh pravil Mojžíšovi řka: Nebesa, ta jsou mnohá, a nemohou býti spočtena pro člověka; ale jsou spočtena pro mne, neboť jsou má.

A jak jedna země pomine, i její nebesa, právě tak přijde jiná; a není žádného konce pro díla má, ani pro slova má.

Neboť viz, toto je dílo mé a sláva má – uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka.“³

My máme v tomto díle pomáhat. Každý z nás může něco změnit. Byli jsme připraveni pro svou dobu a místo v posledních dnech tohoto posvátného díla. Každý z nás byl požehnan příklady těch, pro něž je toto dílo hlavním účelem jejich života na zemi.

Modlím se o to, abychom si vzájemně pomáhali aktivně této příležitosti využívat.

Bůh Otec žije a zodpoví vaše modlitby o pomoc, kterou potřebujete k tomu, abyste Mu dobře sloužili. Ježíš Kristus je vzkříšený Pán. Toto je Jeho Církev. Kněžství, jehož jste nositeli, je moc jednat v Jeho jménu v Jeho díle, abyste sloužili dětem Božím. Dáte-li do tohoto díla celé srdce, Bůh vás zvelebí. To vám slibuji ve jménu Ježíše Krista, našeho Spasitele, amen. ■

ODKAZY

1. Matouš 5:14–16.
2. Matouš 6:1–4.
3. Mojžíš 1:37–39.